

НАРОДНО СЪБРАНИЕ	
Дж.№	ДФ-51-5194-B-13
Дата	04 / 02 2025

**До 51-во Народно Събрание
на Република България**

**Копие До:
Комисия по конституционни
и правни въпроси**

**Относно: Законопроект за
изменение и допълнение на
Семейния кодекс със
сигнатури:
51-454-01-50
51-454-01-52
51-454-01-54**

СТАНОВИЩЕ

**От Владимир Ненов, баща на 2 деца, гр. Пловдив
Email: vlado@nenovi.com**

УВАЖАЕМИ ДАМИ И ГОСПОДА НАРОДНИ ПРЕДСТАВИТЕЛИ,

Във връзка с внесените законопроекти за промени в Семейния кодекс, касаещи въвеждането на режим на споделено родителство, представям настоящото становище.

Най-логичният въпрос е - **има ли смисъл да се въвежда Оборима Презумпция за Споделено Родителство и какъв проблем всъщност се решава?**

1. Какъв всъщност е проблема?

След раздяла в семейството, всеки от родителите е изправен пред риск да бъде буквално отрязан от живота на детето си. До вчера си бил майка/баща, от днес имаш режим 4 дена в месеца. И това е възможно най-разширения според сегашната съдебна практика. Често се случва съдът да присъди и едва няколко часа на ден, без преспиване.

При положение че залога е най-ценното на този свят, връзката с детето ти, няма родител който да е готов да поеме такъв риск. И така неадекватната съдебна практика в момента подклажда ненужни родителски войни, в които всеки от двамата се опитва да докаже че той е по-добрият родител, а другият няма достатъчен родителски капацитет. Започват очернящи кампании, всякакви мръсни номера, защото алтернативата е да ти отнемат децата и да ги виждаш 2 уикенда в месеца.

В момента няма законова пречка съда да предостави правата само на единия родител който да взема важните решения и да подписва документите свързани с децата (образование, здравеопазване, спорт и други), но да определи равно време и с двамата родители. За съжаление се случва изключително рядко, защото никой съдия не иска да дава обяснения защо не се е придържал към съдебната практика. А съдебната практика е прекалено остаряла – от 1974г, когато е имало ясно разделение между половете. В днешно време и жените и мъжете могат да гласуват. И жените и мъжете шофират. И жените и мъжете ходят на работа. И жените и мъжете могат да готвят, гладят и сменят памперси. И жените и мъжете могат да се грижат достатъчно добре за децата си. Ролята на майка и на баща не са взаимозаменяеми. Допълват се. Така както краката и ръцете при хората имат различни функции и се допълват.

За да се промени съдебната практика, се налага да се промени и закона, като изрично се впише че в най-добрия интерес на всяко дете е то да прекарва равно време и с двамата си родители, когато няма обективни пречки.

Такава изрична инструкция ще премахне притесненията на съдиите че се отклоняват от съдебната практика. Такава промяна ще премахне и притесненията на родителите че има риск детето да им бъде отнето. Нуждата от родителски войни за попечителски права ще отпадне по естествен начин, защото съдебното решение ще е предизвестено – споделено родителство, равно време с всеки от двамата, освен ако конкретният случай няма специфика която да налага различно решение.

Често срещани, но безпочвени аргументи против ОП за Споделено Родителство са:

а) Детето не е куфар, да го мъкнем всяка седмица.

- Когато родителите живеят достатъчно близо, така или иначе детето се мести няколко дни при единия, по съществуващият режим на лични контакти. И в момента децата на разделени родители имат 2 семейства. И в момента имат 2 дома – един при мама и един при тати. И в момента всяко от семействата купува дрехи, обувки и

играчки. И в момента децата си носят домашните и в двете семейства. И в момента нощуват и в двете семейства, макар и дисбалансирано. Всичко това вече се случва.

б) Когато родителите живеят твърде далеч един от друг, няма как да се приложи Споделено Родителство и равно време.

- Ролята на съдията е да преценява всеки конкретен случай и за това решенията се вземат от човек, а не са автоматизирани. Когато родителите живеят на голямо разстояние един от друг, тогава следва да се подходи хронологично към събитията и да се изясни кой от двамата се е преместил далеч от детето, или пък е отвялякъл детето в друг град. Важните въпроси са какво се е случило от момента на раздялата, къде е живеело детето тогава и кой от родителите се е преместил далеч. В тежест на този родител е да предложи график, който да е съобразен с образователните потребности на детето.

в) Когато единият родител е безотговорен, или пък опасен за детето, няма как да има Споделено Родителство.

- Да. За това презумпцията е оборима и ако се докаже безотговорност, нисък родителски капацитет или пък опасност за детето, то следва решението да бъде адаптирано за този конкретен случай. Но тежестта на доказване пада върху този който отправя твърденията за безотговорност и опасност. Разликата е че по презумпция всички родители са добри, до доказване на противното. В момента всички родители са лоши и трябва да доказват че са достатъчно добри, както и паралелно да доказват че другият е „по-лош родител“ за да се изясни кой от двамата да получи родителските права и кой да бъде изхвърлен от живота на детето.

г) Когато има нарушена комуникация между родителите няма как да има Споделено Родителство.

- Перефразирано е „ако единия родител иска да воюва, нека му позволим“. Аргумента тук е щом родителите не се разбират, то детето няма право на двама родители, дори и двамата да са с висок родителски капацитет. Именно в тези ситуации презумпцията за Споделено Родителство ще притъпи емоциите след раздяла в семейството, защото каквито и битки да се водят, резултата ще е

предизвестен, освен ако действително не бъде доказана нужда от нещо различно.

д) Родителите трябва сами да се разберат, не е роля на институциите да им се месят

- Когато единият родител е решил да воюва именно роля на държавата е да се намеси. Когато някой отвлече детето ти в друг град, ограничи му контактите с теб, започне да го настройва, да го манипулира, да го отчуждава, очевидно е против интереса на детето. Кой да се намеси, ако не институциите? Сходно би било твърдението „Ако крадец влезе в дома Ви, трябва сами да се разберете, не е роля на държавата да се меси“, но е очевидно нелепо.

е) Поддръжниците на Споделеното Родителство не се интересуват от децата, целта им е да си спестят издръжката.

- В момента издръжката за дете е $\frac{1}{4}$ от МРЗ, или под 300лв на месец / под 10лв на ден. Всички родители които искат да се грижат за децата си през половината време ще трябва да купуват дрехи, обувки, играчки, лекарства, учебници и пособия, да отделят пари за забавления, да покриват разходите за храна в училище, да покриват разходи за спорт и извънкласни дейности, джобни за децата когато са по-големи. Освен това ще трябва да осигуряват 3-4 хранения дневно, да чистят, перат и гладят, да отделят време за да помагат с домашните, да прекарват време с децата в конструктивни дейности. Не само че „спестените“ 10лв на ден са крайно недостатъчни да покрият всичко гореизброено, а споделянето на грижите за децата ще бъде сериозно облекчение и финансово и под формата на лично време/енергия за този който иначе трябва да поеме изцяло грижите за тях.

2. Колко човека са засегнати от този проблем? Има ли смисъл от промени в закона ако са само няколко семейства?

По данни на НСИ, в периода 2005г – 2022г (17г) в България има:

* 1,221,697 живородени деца

* 479,079 сключени брака

* 208,162 развода

Видно от статистиката, съотношението на разводите към сключените бракове е 43.45% усреднен за посочения период. Иначе казано – вероятността брака да се разпадне е 43%. В НСИ липсва статистика за средната продължителност на брака, а в различни медии циркулират различни цифри без ясен източник и не може да ги приемем за достоверни. Дори и да разполагаме със средната продължителност на брака, някои деца са родени преди сключването на брак, други пък след това, а в някои бракове изобщо няма деца. Няма как да се отговори с точност каква е средната възраст на децата при раздяла в семейството.

Не всяко дете в България е родено в брак, но и няма как да се води официална статистика за броя на разделите при двойки живеещи на семейни начала, защото никъде не се обявяват. Хората не се разделят когато са щастливи. Раздяла настъпва когато има непоправими проблеми. Каквато и да е причината за раздяла, когато двойката е сключила официално граждански брак, разтрогването му е скъпа и бавна процедура, което в някои случаи действа като спирачка. Когато брак няма, раздялата може да се случи значително по-лесно, защото няма правни последиствия и тежки процедури по делба на общо имущество придобито в режим на СИО. Можем уверено да твърдим че броя на разделите без брак е или равен на броя на разделите с брак, или дори по-голям, просто защото е по-лесно да се случи. Тъй като не знаем какво е отклонението, консервативния подход е да приемем че вероятността семейство живеещо без граждански брак да се разпадне е също 43%.

При 43% вероятност семейството да се разпадне (без значение в граждански брак или без), то за всяко дете в България има 43% вероятност да премине през раздяла в семейството и да бъде въвлечено в родителски войни за попечителски права.

Иначе казано 43% от живородените деца в България преминават през раздяла в семейството - около 525 хиляди деца, като сме наясно че цифрите са прогнозни, екстраполирани.

Част от тези деца имат късмета да са били в семейство на разумни родители, които успяват да се разберат и избягват родителските войни. Но това че днес се разбират не дава гаранция че и утре ще е така. Риска за децата от въвличане в родителските конфликти при разбиращи се родители продължава да съществува, макар и в по-малка степен.

Заклучение:

В България има нужда да се въведе Оборима Презумпция за Споделено Родителство, което по естествен път да елиминира

огромна част от родителските войни и да облекчи живота на 525 хиляди деца.

Как точно ще бъде формулирано, аз лично не мога да коментирам. Но за децата на България е важно да се случи за да им гарантира равно време и с двамата родители, в случай че семейството се раздели.

04.02.2025г

гр. Пловдив

С уважение:

Владимир Ненов, баща

**VLADIMIR
NENOV
NENOV**

Signed by: VLADIMIR
NENOV NENOV

Date: 2025-02-04 01:14:48
EET

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

Министерство на електронното управление

Система за сигурно електронно връчване

Връчител Владимир Ненов Ненов

Изпратено на 04.02.2025 01:17:43

SHA-256: 8D31BC3B024CEB20B16C3F221BE36BF1F618A597D5D04C8DBFE2DE6A2C38D6BC

Получатели НАРОДНО СЪБРАНИЕ НА
РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

04.02.2025 12:03:14

SHA-256
DB08761148D83CD2B321CA9FF7A08F22354EF5A8B7DA8EC9BB6647FFCFC7
1C5F

Заглавие Становище относно законопроект за изменение и допълнение на Семейния кодекс

Съдържание Уважаеми дами и господа народни представители,

Във връзка с внесените законопроекти за промени в Семейния кодекс, касаещи въвеждането на режим на споделено родителство, със сигнатури:

51-454-01-50

51-454-01-52

51-454-01-54

Представям прикаченото становище.

С уважение,
Владимир Ненов

Документи за връчване

digitally signed - Stanovishte zakonoproekti 04-02-2025.pdf(72.4 KB)

Sha256: 2486E3E43F38D5279FAE0A207869D4B10DB8A54AC272B5309DBA0B76D5D01160

Digitally signed by Ministry of e-Government

Date: 2025.02.04 12:03:54 +02:00

Reason: Non-Repudiation of Origin

Location: Bulgaria, Sofia